

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Pisto Diacono. 87.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

καὶ τὸ γένος, καὶ μετὰ τὴν ἀμαρτίαν
 εἰ ἐλυπήθη, εἰ ἠόσθη, εἰ ἀναλήπτως διε-
 τέθη, εἰ ἐβλαβήθη, εἰ μετέγνω, εἰ ἐκ πε-
 ρείσσεως, εἰ ἐξ ἀγάπης, εἰ κατὰ με-
 λέτην, καὶ πολλά ἑτέρα ὅτι, δι' ὧν ἡ
 βία αἰσῶν αὐτῆ ἠορῆ, καὶ χειρὸς ἀγα-
 φορᾶ ἐξετάζεται, καὶ πολιτείας κα-
 τάστασις, ἢ γὰρ ὁ παρὰ νόμου, καὶ με-
 τὰ νόμον, καὶ μετὰ τὴν χάριν τὴν αὐ-
 τῆ ἀμαρτίαν ἀμαρτῶν, τὴν αὐτῆν
 δίκην ὑφέξει, ἀλλ' ὁ μὲν ἡμερωτέρων, ὁ
 δὲ ἀκλειβετέραν, ὁ δὲ ἀσφαλίτητον.
 ταῦτα γὰρ πάντα ἀγαθὰ ἴδμεν ἐν ταῖς
 ἱεραῖς γραφαῖς κεκήρυκται.

Πίσις ἀγαθῶν. πζ.

Τοιαῦτα καὶ λέγε καὶ παρὰ θεοῦ ὄν
 καὶ εἰς χριστοῦ, ἢ μόνον εὐσεβέ-
 ρατος, ἀλλὰ καὶ δικαιοτάτος.

Ἀσκησιῶν ἐπιπέπρω. πη.

Ἐπειδὴ γέγραφαι θαυμάζειν ὅπως
 ὁ Χριστὸς τὴν φοιτητῶν ἐπετόμισεν ἐ-
 πιπέπρωτας τῆ πολυπλοκῆ μύρον
 ἐκχεῖν μὴ ὡς αἰτιολογῆ, καὶ τοῖ
 δόξαντας τὸν ἑαυτῶν πλοῦτον ποιεῖν
 αὐτῶν λόγον. φησὶ, ὅτι οὐκ ἔστι ὁ ἀνοχὴ
 κατὰ περὶ ἐλεημοσύνης ἀγαθῶν ἡμε-
 ρων, καὶ ταῦτ' ἔστι θυσίαν προσκεί-
 νων, καὶ ταῦτ' ἔστι, ὡς νομίζεις, ἐξέβα-
 λεν. ὁ γὰρ λέγων, Ἐλεον θέλω, καὶ ἢ
 θυσίαν, καὶ Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι
 αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. καὶ, ἔφ' ὅσον ἐ-
 ποιήσατε ἐπὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν
 μὴ τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. οὐκ
 ἂν εἰς τὸ ναυπηγὸν ἀεὶ ἐπέσπειρεται. ἀλλ' ἐ-
 πειδὴ ἡ προσκελευσάμενη ἔφη, ἐκ-
 χεῖν τὸν ἑλεον. ἀποπῶτα τον ἠγάσασθαι
 ἢ θεία σοφία κειρῶσαι αὐτῆς τὴν πῆ-
 γην. διὰ καὶ συνήρρησεν αὐτῆ, καὶ ἐπέκει.
 Ἐργον γὰρ καλὸν ἐποίησεν. ὅσα τὴν
 ἀρρητὸν σοφίαν. οὐκ εἶπε καλὸν ἔργον
 γέγονεν, ἀλλ' ἐπὶ σεν. ὁ γὰρ αὐτὸς ἐβ'
 εἰαυτὸ τὸ παρὰ γμα ἐξετάζει, ἀλλὰ με-
 τὰ τῶν προσώπων τῆς γυναίκος, οἰογεῖ

& tempus, & locus, & sexus: & post admis-
 sum scelus, an ex scelere voluptatem cepe-
 rit, an omni doloris sensu caruerit, an in
 scelere perstiterit, an pœnitentia ductus sit,
 an casu aliquo peccarit, an ex amore, an
 de industria. Ac multa idem alia sunt, per
 quæ hoc examen grassatur. Nam & tem-
 poris discrimen expenditur, & vitæ degen-
 dæ status. Non enim is qui ante legem &
 qui post legem, & post gratiam, idem pec-
 catum admisit, eadem pœna mulctabitur:
 verùm ille mitiore, alter grauiore, postre-
 mus acerbissima. Hæc enim omnia in sa-
 ctis Scripturis apertè prædicata sunt.

Pisto Diacono. 87.

Hæc & dicito, & facito, per quæ & sis
 & existimeris non modò piissimus, ve-
 rùm etiam iustissimus.

Asclepio Episcopo. 88.

Quoniã ad me scripsisti, te mirari, quòd ^{Matt. 16.}
 Christus Discipulos suos, qui mulierem
 eam, quæ ingentis pretij unguentum ef-
 fundere minimè dubitarat, increpauerant,
 represserit, præsertim cùm eorum sermo
 pauperum commodis cõsulere videretur,
 hoc aic: Eum qui de eleemosyna tot ac-
 tantos sermones habebat, eamque sacrifi-
 cii anteponebat, hunc eandem, quod tu
 existimas, minimè propulisse. Nam qui ^{Matt. 9.}
 dixit, Misericordiam volo, & non sacrifi-
 cium: &, Beati misericordes, quoniam i- ^{Matt. 5.}
 psi misericordiam consequentur: & Quã- ^{Matt. 25.}
 diu fecistis vni ex fratribus meis minimis,
 mihi fecistis, haudquaquam in contrariũ
 recidisset. Verùm quoniam mulier ea quæ
 accesserat, oleum effundere anteværit,
 absurdissimum esse diuina Sapiencia iudi-
 cavit ipsius fidem obterere. Atque ipsius
 patrociniũ suscepit, iisque verbis usus est, ^{Matt. 26.}
 Bonum opus fecit. Ac vide sapientiam
 omni orationis facultate præstantiorem.
 Non enim dixit, Bonum opus factum est:
 sed fecit. Neque enim ipsum facinus pri-
 uatim expendit, verùm vnã cum mulieris

T iij